

дитячий християнський журнал

Стежунка

ISSN 2194-3796

6 / 2024

ТОЖ СТВОРИВ БОГ ЗЕМНИХ ЗВІРІВ

**І СТВОРИВ БОГ ЛЮДИНУ ЗА СВОЇМ ОБРАЗОМ,
СТВОРИВ ЇХ ЧОЛОВІКОМ І ЖІНКОЮ**

**І ПОБЛАГОСЛОВИВ БОГ СЬОМИЙ ДЕНЬ,
І ОСВЯТИВ ЙОГО,
БО ТОГО ДНЯ ВІДПОЧИВ ВІН
ВІД УСІЄЇ СВОЄЇ ПРАЦІ**

СТІМ ДИВОВИЖНИХ ДНІВ

Вадим Білий

Веня та Лія приїхали в гості до дідуся, який живе в Ізраїлі. Їхній дідусь – викладач біблійного коледжу, і він обіцяв онукам показати визначні пам'ятки, пов'язані з Біблією. Кожен день наповнений враженнями від побаченого та почутого від дідуся. Що чекає на дітей у два останні дні канікул?

Шостий день

Запах вівсянки на молоці, приправленої корицею, долинув навіть у спальню, де Веня та Лія поспішали переодягнутися до сніданку.

– Перед молитвою я хочу вам сьогодні прочитати з цієї Книги про те, що сталося на шостий день творіння світу, – сказав дідусь, розставляючи на столі тарілки. – Та й каша трохи охолоне.

Марко Веніамінович узяв із тумбочки Біблію і прочитав:

– «Далі сказав Бог: Хай виведе земля живу душу за її родом, худобу, плазунів і звірів землі за їхнім родом! І сталося так. Тож створив Бог земних звірів за їхнім родом, і худобу за її родом, і всіх плазунів землі за їхнім родом. І побачив Бог, що так добре. Нарешті сказав Бог: Створімо людину за Нашим образом й за Нашою подобою, та нехай люди панують над рибами морськими, птахами небесними, худобою, і над усією землею, та над усіма плазунами, що повзають по землі. І створив Бог людину за Своїм образом, – за Божим образом створив її; Він створив їх чоловіком і жінкою».

Дідусь подивився на онуків, які уважно його слухали, і промовив:

– У Біблії тут стоять слова «створив їх чоловіком і жінкою». Тому від самого творіння чоловіки і жінки такі різні... Але читаймо далі: «Бог поблагословив їх і сказав: Плодіться і множтеся, та наповнюйте землю, володійте нею і пануйте над рибами морськими та птахами небесними – над усім живим, що рухається по землі!»

Дідусь знову зробив паузу, поклав руки на голови онукам і сказав:

– «І оглянув Бог усе, що створив. І було воно дуже добре. Знову був вечір і був ранок – день шостий». Батьку, поблагослови цих дітей бути, стати і залишатися такими, якими Ти їх задумав. Благослови і сніданок наш, і спілкування за столом. Амінь!

У Лії та Вені від якогось незрозумілого їм хвилювання на очах забриніли сльози.

– Дякую, дідусю, – сказав Веня.

А Лія лише притулилася до дідуся, який сидів поруч, і зняковіло схилила голову.

Коли посуд помили, стіл прибрали, речі спакували, дідусь запитав онуків:

- Хто з вас здогадається, куди ми сьогодні поїдемо?
- У зоопарк! – одногослоно відповіли діти.
- Правильно! Молодці!

Лія та Веня закинули за плечі рюкзачки і спустилися сходами у двір.

До зоопарку, який розташований у мальовничій долині на південному заході Єрусалима, попри досить велику відстань дісталися швидко.

Зазвичай на парковці важко знайти місце, але час був ще ранній, зоопарк тільки-но відкрився, і відвідувачів гуляло не так багато.

– Ми підемо цією стежкою, вона поведе нас повз усі вольєри. І ми зможемо побачити все найцікавіше, – запропонував Марко Веніамінович.

У будівлі, де жили гризуни, змії та інші невеликі тварини, діти довго не затрималися.

– Я не люблю змій, – сказала Лія, виходячи з напівтемного приміщення на світло. – Вони мені завжди нагадують, від кого у світ гріх прийшов. У нас вдома є нова дитяча Біблія, називається «Біблійні історії», там про це написано.

Вони пройшли містком, милуючись мавпами, що гралися на двох островах посеред невеликого озера. Ліворуч, зовсім недалеко від них, граційно крокував гепард.

Дідусь докладно розповідав онукам, де і про яких тварин згадує Біблія.

– Бачите Ноїв ковчег? – запитав він онуків. – Тут ми перепочинемо та пообідаємо. Ми пройшли трохи менше половини шляху. Втомилися?

– Так, – відповіла Лія. – Трошки.

Веня промовчав, але видно було, що він зрадів можливості перепочити. Вони ввійшли в чималу будівлю у формі ковчега.

Друга половина подорожі зоопарком пролетіла так само швидко, як і перша. Дідусь Марко пригостив онуків морозивом. Вони сиділи на лавці в тіні дерев і жваво ділилися враженнями.

– Яка тварина найбільше сподобалася? – поцікавився дідусь.

– Мені... – Лія трохи замислилась і потім відповіла: – тайванська сорока! Дивовижної краси птах. Зовсім не такий, як у нас.

– А мені – слон, – сказав Веня. – Він стояв так близько. Мені здавалося, що він дивиться мені просто в очі й хоче щось сказати. Як добре було Адаму і Єві, що вони могли спілкуватися з тваринами, коли жили в Едемському саду.

– Так, до зустрічі зі змієм... – не втрималася Лія.

Передостанній день канікул, як і всі попередні, приніс багато радості дітям.

Сьомий день

– Сьогодні субота, – повідомив дідусь, коли Веня та Лія сіли вранці за накритий стіл. – Субота в Ізраїлі – день спокою, і богослужіння проводять у суботу, а не в неділю, як у вас. Неділя в Ізраїлі – робочий день. Тому ми відразу після сніданку поїдемо в церкву.

За годину вони сіли в машину й поїхали до центру міста. У церкві на зібранні було близько ста людей. Усі радісно вітали одне одного. Дідусь раз у раз представляв онуків людям, які заходили до церкви. Парафіяни говорили між собою івритом, але іноді лунали й інші мови.

Коли почалося богослужіння, усі почали співати на івриті сповідання віри, яке Веня та Лія вже знали напам'ять: «Шма Ісраель Адонай Елоейну Адонай ехад...»

Після кількох пісень івритом і однієї англійської до кафедри вийшов Марко Веніамінович. Він розгорнув Біблію і прочитав:

«Закінчив Бог до сьомого дня Своє діло творіння, яке Він чинив, і спочив Він сьомого дня від усієї Своєї праці, яку звершив. І поблагословив Бог сьомий день, і освятив його, бо того дня відпочив Він від усієї Своєї праці, яку Бог під час творіння здійснював» (Бут. 2:2–3).

Дідусь говорив про те, що в Божий спокій входить тільки той, хто вірить, що Син Божий Ісус помер за наші гріхи й воскрес для нашого виправдання. І цей спокій настає не в п'ятницю ввечері, а коли людина кається у своїх гріхах і визнає Ісуса своїм Господом.

– Я хочу покаятися і прийняти Ісуса, – сказав Веня Лії на вухо.

– Я теж, – прошепотіла йому у відповідь сестричка. – Ходімо до дідуся... Лія і Веня вийшли вперед і стали перед Марком Веніаміновичем.

– Ви хочете помолитися Богові? – запитав він.

– Так, – рішуче відповіли хором двійнята.

Після богослужіння вони поїхали до Генісаретського озера. Наступного ранку онуки полетять додому, і дідусь іще хотів показати їм озеро, на якому Ісус колись утихомирив бурю, і покататися з ними на човні. Під'їхавши до озера, вони спочатку пообідали в ресторані, замовивши собі тилапію, яку ще називають рибою Петра.

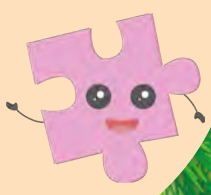
Останній день канікул був не менш за інші насичений враженнями.
У дорозі в авто діти заснули.

– Ми вдома, – розбудив їх дідусь Марко, коли машина зупинилася на подвір'ї їхнього будинку.

– Так, ми вдома, – відповів Веня і міцно обійняв дідуся.

– Дякую, дідусю! Дякую за все! – сказала Лія, теж обіймаючи дідуся.

РІЗНОБАРВНІ ВОГНИКИ

Олена Хеттлер

Незабаром Різдво Христове і Новий рік! Я така рада!

?...

Радість – чудове почуття! Як добре, що Бог створив нас чуттєвими, і ми можемо сміятися, плакати. А знаєш, що в Біблії йдеться ще і про почуття умиротворення?

Уми-ро-творення – це коли Бог дає мир і спокій.

Радість

Печаль

Мир і спокій

Гнів

Страх

Любов

З'єднай смалики з відповідними словами на другій гірлянді. Найвищий вогник-смайлик «висвічує» одну з тем цього номера.

Авторка ілюстрацій Вікторія Дунасева

СТЕЖИМКА 6/2024

КРОСВОРД «СЛОВО ДІЄ»

Склала Людмила Редькіна

Ісус прийшов на землю, бо дуже нас любить. Його любов до нас проявилася в дії – Він народився як звичайна людина!

Розгадай кросворд, використовуючи розділи 1 і 2 Євангелія від Матвія. У кросворді використані дієслова, що пов'язані з Різдвом Христовим.

1. Що зробив Ірод під час зустрічі з мудрецами? (Мт. 2:7–8).
2. Що ангел Господній звелів зробити Йосипові? (Мт. 2:13).
3. «І ти, Вифлеєме, земле Юдина, нічим не менший серед інших володінь Юди, бо з тебе _____ Вождь» (Мт. 2:6).
4. «Де Цар юдейський, Який народився? Бо ми _____ Його зорю на сході» (Мт. 2:2).
5. Що зробили мудреці, щоб побачити маленького Ісуса? (Мт. 2:11).
6. Чого не бажав Йосип зробити стосовно своєї нареченої Марії? (Мт. 1:19).
7. «Коли вони відійшли, то Господній ангел з'явився уві сні Йосипові й сказав: _____» (Мт. 2:13).
8. Зоря, яку мудреці побачили на сході, спочатку йшла перед ними, а потім _____ (Мт. 2:9).
9. Коли Ірод послав убити маленьких дітей, збулося пророцтво Єремії: «Це Рахиль оплакує своїх дітей і не хоче _____» (Мт. 2:18).
10. Що мудреці зробили зі своїми скарбницями? (Мт. 2:11).

Прочитай виділене слово й дізнайся, що хотів зробити Йосип, щоб Марія не постраждала від осуду людей.

Вальдемар Цорн

НОВЕ НЕБО, НОВА ЗЕМЛЯ

Минули роки. З усіх апостолів Христа залишився лише Іван. Римський імператор зіслав старця Івана на острів Патмос. Там Ісус показав Іванові майбутнє цього світу. Від воскресіння Ісуса Христа до Його повернення на землю та встановлення Царства Небесного. А сталося це так...

Іван у неділю був на березі моря, коли раптом почув позаду себе гучний голос:

– Запиши в сувій усе, що бачиш, і надішли до семи церков: у Ефес, Смирну, Пергам, Тиятири, Сарди, Філадельфію і Лаодикію.

Іван озирнувся, щоб подивитися, чий це голос, і побачив сім золотих світильників, а серед них Когось у довгому вбранні, підперезаному золотим поясом, із сяючим волоссям. Очі Його були як нестримний вогонь, а ноги наче блискучий метал. У правиці Він тримав сім зірок... І весь Він сяяв, як сонце опівдні.

Коли Іван побачив це видіння, то впав як мертвий. Тоді Ісус, а це був Він, поклав йому на плече Свою руку та сказав:

– Не бійся! Я – Перший і Останній. Я Той, Хто завжди живий. Я був мертвий, але тепер живий, і в Моїх руках уся влада над цим світом, і над життям, і над смертю.

Починаючи з цього дня, Ісус через Свого ангела показував Іванові все, що чекає на наш світ. Він розповів апостолу, як люди ставитимуться одне до одного, як воюватимуть народи, як голод і посуха мучитимуть людей, а землетруси та природні катастрофи уражатимуть усю землю. Потім настане час суду: Ісус забере із землі всіх тих, хто вірить у Нього, а інші люди постануть перед Божим судом. І хто помер у Христі – буде з Христом, а хто не повірив – той постане перед Божим судом і буде приречений до вічного покарання.

Після цього Ісус показав Іванові прекрасне майбутнє для всіх, хто повірив у Нього: нове небо й нову землю, прекрасний небесний Єрусалим, у якому не буде жодного лиха, жодних хвороб, жодних страждань. Там немає місця для зла та гріха. Там живе Бог і всі, хто любить Його й довіряє Йому.

– Я скоро прийду. Безмірно щасливий той, хто дотримується пророчих слів цієї книги! – сказав Ісус через ангела. – Щасливі ті, хто має право на дерево життя, хто може увійти в це місто крізь браму.

– Хай буде так, – відповів Іван на все побачене й почуте. – Прийди скоріше, Господи Ісусе! Благодать Господа Ісуса нехай буде з усіма!

Прочитай у Біблії Об'явлення Івана.

Як ти вважаєш?

1. Хто написав книгу Об'явлення?
2. Як називався острів, куди заслали Івана?
3. Чим закінчиться все в цьому світі?

Учені підрахували, що за всю історію людства мир тривав трохи більше трьохсот років. Решту часу люди воювали одне з одним. Можна згадати кілька найтриваліших і найвідоміших воєн. Римляни воювали з фінікійцями загалом 118 років, конфлікт між Англією та Францією тривав 116 років і отримав назву Столітня війна, греко-перські війни тривали 50 років. У Тридцятилітню війну були залучені Австрія, Іспанія, Німеччина, Швеція, Данія та Франція. Війна – це завжди смерть, біль, насильство, страждання...

Біблія говорить, що через гріх люди опинилися у стані ворожнечі, тобто війни, стосовно Бога. Своїми гріхами ми кидаємо виклик Богові й повстаємо проти Його святости. За гріхи людям загрожує покарання та вічна смерть. Але Бог не захотів залишити все так. Він послав на землю Ісуса Христа, щоб принести плату за гріх, дати прощення гріхів і дарувати життя вічне всім, хто вірує в Нього.

Ось чому ми так радіємо на Різдво! Завдяки приходу Спасителя ми отримуємо чудову можливість мати мир з Богом. Тепер той, хто приймає Ісуса, стає дитиною Божою. В Ісусі Христі немає засудження, немає покарання, а є лише прощення, виправдання та мир.

Тому що Бог уподобав... щоби через Нього примирити із Собою все, примирити кров'ю Його хреста, – і земне, і небесне.

Колосян, 1:19–20

Отже, виправдавшись вірою, маємо мир з Богом через нашого Господа Ісуса Христа...

Римлян, 5:1

Цей мир і спокій був у Бога, коли Він закінчив творити Всесвіт. Він є вже зараз у серці кожної людини, яка вірить у Христа, і цей самий мир запанує назавжди в майбутньому вічному Божому світі.

1. Ким для тебе є Ісус?
2. Чи хотів би ти отримати прощення гріхів і мати мир з Богом?
3. Чи хочеш прийняти Христа як Спасителя та Господа?

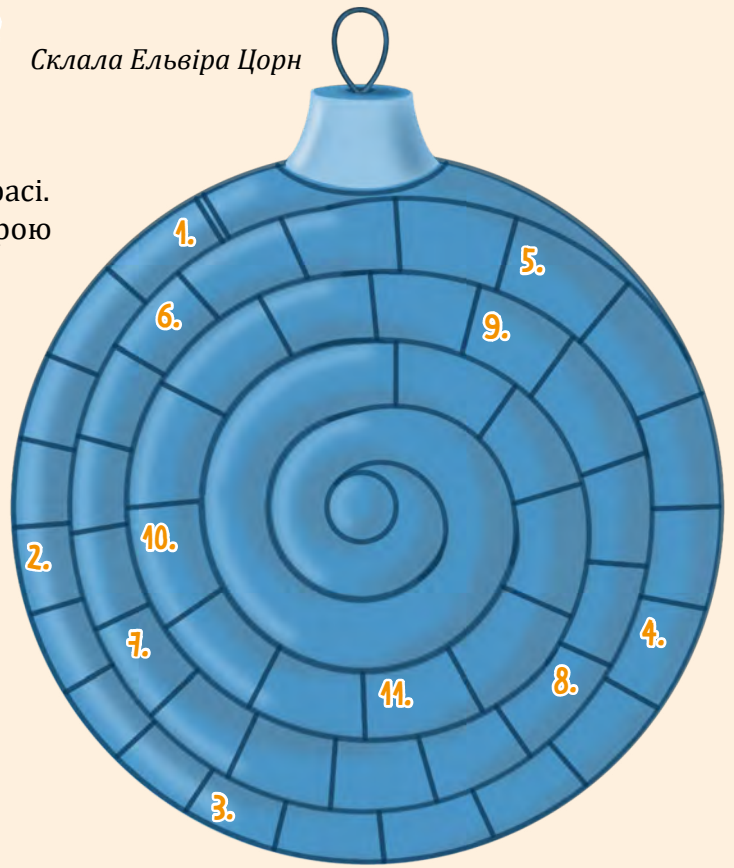
Як це зробити – читай на сторінках 42 і 43.

ІМЕНА З БІБЛІЇ

Склала Ельвіра Цорн

Запиши імена біблійних героїв згідно з нумерацією в клітинки на ялинковій прикрасі. Остання літера кожного імені є першою літерою наступного імені.

1. Син Авраама та Сарри (Бут. 21:3).
2. Первосвященик, до якого привели арештованого Ісуса (Мт. 26:57).
3. Чоловік Сарри (Бут. 17:19).
4. Сестра Марії та Лазаря (Ів. 11:1).
5. Брат Мойсея (Вих. 6:20).
6. Пророк за царювання Давида (2 Сам. 7:1-2).
7. Сирійський командувач армії, який хворів на проказу (2 Цар. 5:1).
8. Брат Авраама (Бут. 11:26).
9. Дружина Ісаака (Бут. 24:67).
10. Перша людина на землі (1 Кор. 15:45).
11. Мама Ісуса (Дії, 1:14).

ОДНОГО РАЗУ У ВИФЛЕЕМІ

Даниїл Братан, 10 років, Молдова

Знайди слова, що записані в клітинках зліва направо, знизу вгору та згори вниз по горизонталі, вертикалі та діагоналі:

- Господь
- Ісус
- Христос
- Месія
- Емануїл
- Цар
- Йосип
- Марія
- Вифлеєм
- Різдво

Л	А	Д	А	Н	Б	Е	М	А	Н	У	Ї	Л
В	Ц	А	Р	З	Р	Х	А	П	О	Т	К	Р
С	Ф	Р	Й	О	І	К	Р	Є	М	Щ	Ї	В
Г	Є	И	Е	Р	З	Т	І	С	У	С	Б	И
О	Ч	Ї	Г	Я	Д	Є	Я	И	Д	К	Х	Ф
С	М	И	Р	О	В	Д	І	Є	Р	А	Р	Л
П	Т	З	Ї	У	О	Ц	Ф	Й	Е	Н	И	Е
О	С	Я	О	Ч	Ь	Й	Ю	Ж	Ц	Г	С	Є
Д	Є	Я	С	Л	А	Ш	О	Щ	І	Е	Т	М
Ь	П	Р	О	Д	О	Ж	Є	С	Ї	Л	О	Х
С	К	Т	П	А	С	Т	У	Х	И	И	С	Ю
М	Е	С	І	Я	Ь	Д	О	Е	М	П	Л	Х

- ангели
- пастухи
- зоря
- ясла
- мудреці
- ладан
- миро
- золото
- дари

ЯК Я СТАЛА ДИТЯМ БОЖИМ

Єва-Марія Ваннер

Минуло вже понад 50 років відтоді, як я стала дитям Божим, проте досі дуже виразно пам'ятаю цю подію. Я народилась і виховувалась у християнській сім'ї разом із двома старшими братами. Жили ми в маленькому містечку. У селищі поблизу нас проводили християнські заняття для дітей, куди часто ходили мої брати, а потім і я з ними. Мені було дев'ять років. Заняття проводив учитель, якого ми звали дядьком Гансом. Він добре знав Біблію та умів наочно й доступно пояснювати.

Якось один з моїх братів зайшов до мене в кімнату й почав розповідати, чого він навчився на уроці дядька Ганса.

– Тепер я – дитя Боже, бо довірив своє життя Ісусу Христу, – сказав він. – Але дядько Ганс зможе пояснити це тобі набагато краще.

Незабаром цей крок віри зробив і другий брат, ставши Божим дитям.

Наступного разу після уроку я тихенько підійшла до дядька Ганса й запитала, чи можна з ним поговорити. Він запросив мене прийти іншим разом перед заняттям.

– Я теж хочу стати Божим дитям, – сказала я дядькові Гансу на нашій зустрічі.

Учитель терпляче і докладно пояснив мені, що ми, люди, через власні гріхи відокремлені від Бога. Але Ісус Своєю смертю на хресті заплатив за наші гріхи. А тим, хто прийняв Його (Ісуса), повірив у Нього, Він дав владу бути дітьми Божими – так написано в Біблії (Ів. 1:12).

Дядько Ганс дав мені час поміркувати про почуте, сказавши, що я можу щоразу приходити перед початком занять, щоб поговорити з ним. Він хотів, щоб я сама, від щирого серця, ухвалила рішення стати дитям Божим, а не просто наслідувала своїх братів.

На наступній зустрічі ми говорили про те, як важливо сповідати Богові свої гріхи і попросити Його прощення. Дядько Ганс сказав, що кожна людина носить із собою важкий рюкзак, повний гріхів, але нам не треба носити його самотужки, бо Ісус, Агнець Божий, узяв усі гріхи людей із Собою на хрест.

Дядько Ганс попросив мене до наступного уроку поміркувати, які непрості гріхи я ношу в «рюкзаку». Відповісти на це запитання мені було неважко. Я відразу згадала, як часто сварилася з одним з братів, ще й брехала при цьому. У розмові з дядьком Гансом я зізналася в усіх гріхах, що важким тягарем тиснули на моє серце. Ми схилили коліна й помолитися, просячи в Бога прощення. Ніщо більше не перешкоджало моєму бажанню стати Божим дитям. Разом з дядьком Гансом ми подякували нашому Господу Ісусу Христу за те, що Він пробачив мені, і тепер я через віру в Нього стала дитиною Божою. Прощаючись, дядько Ганс просив мене ніколи не забувати дякувати Богові.

Досі згадую невимовну радість, яка переповнювала моє серце, коли я, весела, підстрибом бігла додому. Удома я відразу ж розповіла про все мамі. Мені дозволили купити власну Біблію, і я ще раз прочитала те, що пояснював мені дядько Ганс. Багато що з цього я по-справжньому зрозуміла лише з часом.

Запрошую тебе також стати Божим дитям і довірити своє життя Богові. **«Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого Єдинородного Сина, щоб кожен, хто вірить у Нього, не загинув, але мав життя вічне»** (Ів. 3:16).

СТВОРЕННЯ ЛЮДИНИ

Юлія Льчук

1. За допомогою люстерка прочитай і запиши, з чого була створена перша людина.

У А Н Ю Л П О Р П О С Л В Н О Р В Т С Т П М Е З З О Х О Р О Н Я В З В

2. Запиши назву місцевості, де Господь насадив сад і оселив людину (Бут. 2:8).

— — — —

3. Які обов'язки мала людина в саду? (Бут. 2:15)

_____

_____

4. Як називається дерево, з якого Бог заборонив їсти плоди? Підкресли правильну відповідь.

- Дерево пізнання добра і життя
- Дерево пізнання добра і справедливості
- Дерево пізнання життя і смерті
- Дерево пізнання добра і зла
- Дерево пізнання добра і гріха

5. Хто дав імена всім істотам? Зафарбуй правильну відповідь (Бут. 2:19–20).

Бог	Єва	Адам	Єва і Адам
-----	-----	------	------------

6. З чого Бог створив Єву? Обведи правильну відповідь.

СТЕГНО КОЛІНО ПОРОХ РЕБРО

7. Дай відповідь на запитання та знайди відповіді в лісі літер. Деякі слова написані знизу догори або справа наліво. Тобі допоможе 3-й розділ Буття.

- Зброя в руках ангела.
- Його почули Адам і Єва в час денної прохолоди.
- Матеріал, з якого Бог зробив одяг Адаму та його дружині.
- У поті чола їстимеш свій _____.
- Адам і Єва побачили, що вони _____.
- Що охороняв ангел?
- Хто змушений повзати на своєму череві?
- Листя, з яких Адам і Єва зробили собі пояси.
- «Оце став чоловік немов один з Нас, знаючи добро і _____».

- Його Господь поставив на сході Едемського саду.
- Що означає ім'я «Єва»?
- _____ й будяки родитиме земля.

Я	Ц	И	Н	В	І	К	О	М	С
Т	Б	І	Л	Х	Л	П	М	Е	Ч
Т	В	Ц	Д	Я	Ш	И	Ч	Н	С
И	Т	К	Н	К	В	Я	Ї	А	О
Ж	Ю	Р	У	У	Ь	З	Б	Г	Л
У	Е	Р	Р	З	Ц	С	М	І	О
Т	И	Е	М	И	Л	Р	Л	І	Г
Д	Х	Н	Д	О	Р	О	Г	У	Й

8. Відгадай золотий вірш. Запиши його та вивчи напам'ять.

—	=	—	—	=	≡	≡	≡	≡	≡
.	А	Б	В	Г	Д	Е	Ж	Ю	Й
..	И	К	Л	М	Н	О	П	Я	З
...	Р	С	Т	У	Х	І	Ь	Ї	Є

≡ ≡

_____ ,

≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡

_____

≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡ ≡

_____

УСЬОМУ ГОЛОВА!

Бог створив людину. А оскільки Бог усе робить досконало, то й перша людина була досконалою. Вона не могла захворіти. Не потребувала окулярів, оскільки її зір не міг погіршитися.

Але, на жаль, невдовзі у цей світ увійшов гріх. Усе змінилося. Разом з гріхом у світ прийшли хвороби, страждання та смерть.

Бог дбає про тебе!

«Адже навіть _____ на вашій голові все полічене. Не бійтеся: ви кращі за багатьох горобців» (Лк. 12:7).

Не будь для Господа «міцним горішком»!

«Адже Я знав, що ти впертий, і твоя шия, як із залізних м'язів, а твоє _____ – з міді. Тому Я і провіщав тобі наперед» (Іс. 48:4–5).

Не відповідай злом на зло!

«А я кажу вам не противитися злу; але якщо тебе хто вдарить у твою праву _____, підстав йому й другу» (Мт. 5:39).

Не обманюй!

«Оманливі _____ огидні для Господа, – хто ж говорить правду, подобається Йому» (Пр. 12:22).

Не промовляй злих слів!

«Бо хто хоче життя любити й бачити добрі дні, нехай утримує свій _____ від зла» (1 Пет. 3:10).

Будь уважним, коли Бог звертається до тебе!

«Хто має _____, щоб слухати, – нехай слухає!» (Лк. 8:8).

Читай Біблію та захоплюйся нею!

«Відкрий мої _____, щоб я міг побачити дивовижні властивості Твого Закону!» (Пс. 119:18).

Не задавайся!

«Нехай твої очі дивляться прямо, а твої _____ нехай будуть спрямовані просто перед собою» (Пр. 4:25).

Ухвали рішення бути слухняним Богові!

«Милосердя та істина нехай не залишають тебе, – обв'яжи ними свою _____, напиши їх на таблиці свого серця» (Пр. 3:3).

Говори добре!

«Не множите зарозумілих речей! Нехай не виходить з ваших _____ зухвальство, оскільки Господь є Богом, Котрий досліджує вчинки» (1 Сам. 2:3).

Твоє тіло – це диво творіння Божого! Для кожної окремої частини тіла Бог задумав певне завдання. Біблія розповідає, як і які частини твого тіла ти можеш використати на славу Богу. Ти готовий до відкриттів? Уперед!

Яка частина тіла згадується в біблійному вірші? Заповни пропуски! Можеш розгорнути Біблію та зазирнути в зазначений вірш-підказку.

БАРВИ СОЛЯЧНОГО ВІТРУ

Наталя Філатова

Багато людей, почувши вираз «сонячний вітер», уявляє теплий подих вітру у спекотний день. У повітрі кружляють блискучі порошинки, повільно осідаючи на землю. Здається, Сонце дарує свої частинки, а Земля з вдячністю приймає їх. Насправді це не так!

Щосекунди Сонце викидає у космічний простір близько мільярда кілограмів плазми – сильно розпеченого газу. Плазма складається із заряджених частинок, електронів і протонів, і мчить із величезною швидкістю, знищуючи все на своєму шляху. Такий сонячний вітер долітає до Землі за кілька днів.

Чому ж Земля досі існує? Люди спокійно займаються своїми справами, не підозрюючи, яка смертельна небезпека висить над ними. Великий Творець передбачив усі можливі ситуації та спотворення в космосі.

«Оскільки Всесвіт і все, що в ньому, – Мої», Бог подбав про нас і оточив землю магнітним полем, перетворивши зіткнення сонячного вітру з атмосферою Землі на дивовижне, чарівне небесне шоу, яке називається північним (або південним) полярним сяйвом.

Щоб побачити його, чимало мандрівників вирушає в полярні регіони. На небі раптом спалахує і починає розсипатися зелений бісер, він сяє і розтікається хвилями. Переливи, спалахи та мерехтіння неба змушують глядачів захоплено скрикувати, милуватися і відчувати благоговійний трепет. Рідше можна побачити рожеві, фіолетові чи блакитні спалахи. А червоне сяйво бачать обрані.

Чому північне сяйво найчастіше буває зеленим? Уся справа в заряджених частинках. Врізаючись в атмосферу Землі, сонячний промінь поділяє молекули кисню на атоми. Коли електрон з плазми стикається з атомом кисню, той викидає надлишок енергії у вигляді світіння, яке називається фотонним. Що більше енергії виділяється, то зеленіший фотон.

Фотони ж із малою енергією будуть червоними. Якщо електрон сонячної плазми має невелику енергію, йому знадобиться більше часу, щоб змусити частки кисню світитися. А якщо він у цей час стикається ще й з іншою молекулою кисню, то вибуває з гри. Фотонного світіння не станеться. Тому червоне північне сяйво – рідкісне явище.

Учені ретельно стежать за змінами на Сонці. Усе, що пов'язане з космосом, для людини таємниче й непередбачуване. Не все зрозуміло і з північним сяйвом. Людям доведеться поламати голову над загадками Всесвіту.

Біблія говорить: хто не побачить у всьому руку Господа – залишиться без відповіді.

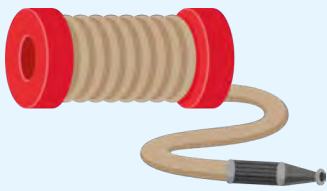
ПОЖЕЖНІ ПРИГОДИ

Софія Предеус

«Тривога! Горить, горить!» Після такого повідомлення пожежники мають кілька хвилин, щоб дістатися місця і почати гасити вогонь.

Сигнал тривоги добровольці пожежної охорони отримують на свої мобільні телефони та пейджери – це такі прилади радіозв'язку, завбільшки з монету в 1 євро. У Німеччині всі пожежники працюють як волонтери. У звичайному житті кожен має власну професію: інженер, продавець, фрезерувальник, службовець. У пожежному відділенні, про яке я тобі розповім, – 120 осіб, зокрема 7 жінок.

Після звукового сигналу-виклику члени пожежної команди якнайшвидше дістаються своєї частини: хто на машині, хто на велосипеді. У приміщенні пожежної частини немає ні сходів, ні порогів – це щоб не спіткнутися на шляху до роздягальні з пожежною уніформою та потім до машин. Усього за 3–5 хвилин шести членам команди та їхньому керівникові потрібно переодягтися та зайняти місця в одній з машин.

Пожежні машини обладнані всілякими корисними знаряддями: є спеціальний інструмент для відчинення дверей, пристрій для подачі води з цистерни, якщо немає водопровідного крану. Максимальна витрата води, що протікає через пожежний рукав, становить 2000 літрів за хвилину. Для порівняння: витрата води в душі складає близько 70 літрів за хвилину.

Вагому роль у пожежній команді відіграють спілкування та взаємини одне з одним. Пожежні проводять разом і вільний час. Загальні переживання, розповіді та жарти гуртують команду. Адже в екстреній ситуації неможливо працювати разом, якщо хтось думатиме: «Цей товариш мені не подобається, і той теж не подобається». Служба пожежників базується на взаємній довірі, члени команди мають повністю покладатися одне на одного.

– А чи має значення у вашій небезпечній роботі віра в Бога? – запитала я Андреаса Ромеча, який проводив для мене екскурсію пожежною частиною.

– Для декого з моїх товаришів релігійні переконання не настільки важливі, – відповів він. – А багато хто, навпаки, надає вірі великого значення.

Пожежник гасить прес для соломи

– Чи траплялися під час виїздів по тривозі дива?

– Не знаю, диво чи ні, але був такий випадок. Якось улітку, у вихідні, ми тренувалися в частині на спеціальному тренажері. Раптом надійшов виклик. Поруч із торговим центром діти опинилися замкнені в машині з автоматичним центральним замком. Мама стояла поруч, але не могла відчинити двері, тому що ключ від машини лежав у кошику в багажнику. Було дуже спекотно, і температура в салоні швидко піднімалася. Оскільки ми всі перебували в частині, то відразу сіли в машину і за 2–3 хвилини були на місці.

Звільнення сокола із сітки

Обклеївши бічне скло автомобіля пакувальним скотчем, колеги розстрожили його молотком. Так вдалося витягнути дітей цілими й нешкодженими.

Рятувати доводиться не лише людей. У своїх пожежних буднях команда пережила вже не одну «звірину пригоду»: і вивільнення кішки, що застрягла головою в трубі, і порятунок сокола, який заплутався в захисній сітці проти голубів.

Пожежники добре підготовлені на всі випадки життя. Щоразу на викликах відбувається щось особливе. І в кожній місії є трохи дива – чи то визволення дитини з нагрітого на сонці автомобіля, чи допомога тваринам у біді.

© Софія Предеус

Андреас Ромеч у гаражі пожежної частини

Познайомся з автором!

Наша практикантка Софія Предеус побувала в пожежній частині німецького містечка Корнталь-Мюнхінген і розповідає, що вона там дізналася.

Софії 16 років, вона виросла у християнській сім'ї і дуже вдячна за це. Авторка захоплюється читанням і в'язанням гачком, грає на піаніно, її улюблений предмет у школі – література. А ще вона дуже любить своє рідне місто Київ.

© Е. Хеммлер

ТВАРИНИ В БІБЛІЇ

Склала Ельвіра Цорн

14-й розділ Второзаконня перераховує деяких тварин. Якщо ти правильно розташуєш букви в кожному рядку, то дізнаєшся, які з них перераховані в таблиці. Упиши їх у клітинки таблички, що поряд, і прочитай у виділених клітинках назву ще однієї тварини.

К	О	К	Р	А	Ш						
Б	В	Й	О	Л	У						
Я	О	Е	З	Н	К						
А	Н	А	Л	К	Б						
Л	І	Ь	Е	Б	Д						

НА ФЕРМІ

		С				
		О				А
					К	
			Р			
		І				
		Е				

Тваринка з камінцем у кишені

Варвара Насон

Чудеса творіння

Чи знаєш ти, що калан (морська видра) живе лише у прибережних водах північної частини Тихого океану?

Чи знаєш ти, що калани належать до сімейства кунь? Цей вид близький з видрами. Калани живуть у дикій природі 9–11 років, у неволі можуть прожити понад 20 років.

Чи знаєш ти, що в каланів постійна температура тіла 38 градусів? На це вони витрачають багато енергії, тому що-дня їм потрібно з'їдати по 10 кг їжі – близько чверті власної ваги. Це ще називається метаболізмом, або обміном речовин. Метаболізм у морської видри відбувається у 8 разів швидше, ніж у наземних тварин такого самого розміру. Тож їсти їм доводиться часто й багато.

Чи знаєш ти, що Бог дав морським видрам розвинений орган чуття – вібриси? Це довгі жорсткі волосинки на мордочці – вуса. За їхньою допомогою калани легко можуть знайти будь-яку здобич у морських просторах. Навіть зовсім сліпим особинам за допомогою вібрисів і чутливих подушечок на лапах вдається натрапити на здобич.

Чи знаєш ти, що морські видри мають спеціальні кишені – складки шкіри під передніми лапами, в одну з яких вони ховають камінь для розколювання молюсків? Такий камінь вони можуть носити із собою протягом усього життя.

Чи знаєш ти, що Господь створив каланів зі значно більшими легенями, ніж у багатьох інших водних ссавців? Легені, як надувний матрац, підтримують їх на плаву і дозволяють глибоко пірнати.

Чи знаєш ти, що калани люблять доглядати за собою? Понад 10% часу, коли не сплять, вони витрачають на чищення хутра.

Чи знаєш ти, що морські видри надзвичайно товариські тварини: комфортно почуваються в натовпі й живуть групами від 5 до 40 особин, іноді до 100? Для спілкування між собою калани використовують різні звуки, які нагадують писк. А ось погрозливі звуки схожі на бурчання чи шипіння.

Самка морської видри може всиновити чуже дитинча.

Дитячі запитання місіонеру

ПОДАРУНКИ ДЛЯ ХРИСТА

Сергій Гуц

Доброго дня, дорогі друзі! Сьогодні я відповім на запитання 10-річного Ніка Стецюка з Німеччини.

Як давно ви працюєте місіонером в Україні?

Ми із сім'єю вже 9 років місіонери в Києві. До цього ми 22 роки служили в Росії, проповідували Євангеліє та засновували нові церкви. Тим самим займаємось і в Україні.

Як ви розповідаєте людям про Ісуса Христа у воєнний час?

Під час війни розповідати людям про Ісуса Христа легше. Вони бачать небезпеку і смерть, вибухи і руйнування. Тому їм доводиться частіше думати про те, що їхнє життя теж може швидко закінчитися. Ми допомагаємо людям під час війни: роздаємо їм продуктові набори й одразу розповідаємо про Ісуса Христа. Закликаємо до покаяння, запрошуємо приходити в церкву на богослужіння, щоб вони приєдналися до християнської громади. Це важливо для кожного, хто повірив. Ми їздимо в села й міста, що були під окупацією, зустрічаємось з людьми, проповідуємо, допомагаємо їм продуктами. Даруємо Євангелія та духовну літературу.

Скільки людей навернулося до віри після того, як ви розповіли їм про Христа?

Тут можна по-різному рахувати. Служіння завжди звершується групою служителів, командою. Тому неправильно говорити, що все відбувається лише завдяки моїй проповіді. І, звичайно ж, до покаяння приводить Сам Господь! Але Він робить це через людей. Це важливо!

За час нашого місіонерського служіння ми проповідували Євангеліє тисячам людей. Вони після цього каюлися та молилися молитвою покаяння. Таких понад 10 тисяч осіб. З них тих, хто реально став християнином і залишився в церкві, присвятив своє життя Спасителю, – приблизно від 700 до 900 людей. Слава Ісусу Христу!

© CHB

Сергій і Лілія Гуц (у першому ряді в центрі) із сім'єю

Чому на Різдво Христове ми робимо подарунки не Ісусу, а одне одному?

На Різдво ми в Україні теж даруємо подарунки дітям і дорослим. При цьому розповідаємо людям про Ісуса. Чому ми даруємо одне одному? Тому що Христос сказав: «Запевняю вас: те, що зробили одному з Моїх найменших братів, ви зробили Мені» (Мт. 25:40).

Ми робимо людям подарунки заради Ісуса Христа! І Сам Ісус приймає від нас подарунки в особі цих бідних і голодних людей, біженців, мешканців сіл і міст, які постраждали від війни. Даруючи їм подарунки на Різдво, ми даруємо їх Христу.

**У наших місіонерів велика сім'я: 6 дітей і 10 онуків.
Вони просять тебе молитися:**

- за людей, які слухають їхню проповідь в Україні, щоб вони наверталися до віри;
- про Божу допомогу та захист під час поїздок у небезпечні регіони, де триває війна;
- за здоров'я Лілії та Сергія;
- щоб служителі церкви, де працюють місіонери, і далі могли залишатися в громаді і проповідувати Євангеліє, а не були покликані на фронт;
- про нове приміщення для богослужінь.

РІЗДВЯНЕ ДИВО

Жанна Вакульська

За вікном морозно. Завірюха накидає величезні кучугури, перетворюючи все навколо на справжнє снігове царство. А в будинку тепло й затишно. У каміні весело потріскують дрова, а з кухні пахне такою смакотою, що просто слинки течуть. І ці запахи поєднуються з терпким ароматом хвої.

Уся сім'я зібралася в залі біля великої ялинки, справжньої лісової красуні: кожному хочеться особисто почепити на волохату зелену лапу золотисту кульку чи блискучу бурульку.

Аж ось усі іграшки зайняли свої місця, нагорі красується сяйлива зірка, і настає завершальна мить: мама вносить у кімнату невелику картонну коробку. Діти невдоволено морщать носи: ну знову! А мама обережно дістає з коробки і викладає на спеціально приготовлений столик глиняні фігурки: тут тобі і овечки, і корівка, і конячка, і пастушки, троє волхвів у химерному східному одязі, Йосип, Марія і Немовля Ісусик у яселках.

– Мамо, знову ти за своє! Ніхто вже не ставить такі фігурки. Це так старомодно. Поставмо краще під ялинку Санта Клауса!

– І справді, мамо, Санта прикольніше! А то що то за овечки, пастушки?.. Звідки вони взагалі взялися?

– Звідки вони взялися, говорите? Що ж, видно, настав час розповісти вам їхню історію...

Було це дуже давно, коли ваша прабабуся була ще маленькою дівчиною, десь такою, як наша Софійка зараз. Жила вона зі своїм татом, мамою і старшим братом Іванком у невеликому селі. Сім'я була дружна, роботяща, хоч і незаможна. У ній панували мир і турбота одне про одного. І ще всі дуже любили Бога. Щовечора батько вголос читав різні історії з Біблії, а мама навчала дітей молитися, тобто розмовляти з Богом, і розповідала їм про Божого Сина Ісуса Христа: як Він ненавидить гріх, але любить грішників, тому і прийшов на землю Немовлям, аби врятувати всіх людей.

Усе в сім'ї було добре, доки не трапилося лихо. Пішов якось Іванко з хлопцями в ліс по гриби. Раптом звідки не візьмись напали на дітей злі собаки, покусали Іванка. Відтоді він і онімів. Усе чує, розуміє, а сказати нічого не може. Куди тільки возили його батьки – лікарі лише руками розводили.

І почав у Іванка характер псуватися. Раніше ласкавим був, добрим, а тепер на весь світ озлобився, зачаїв у серці образу, заздрість люту. А найбільше Іванко образився на Бога: чому допустив таке? Чому на молитви його не відповідає? Адже щодня просить Іванко повернути йому голос, але все марно.

Так дні й минали: літо, осінь, ось уже й зима прикрасила льодовими візерунками вікна хатинки. Незабаром і Різдво. Батько поїхав у ліс по ялинку, мати на кухні порається, хоче дітей пирогами побалувати, а сестричка Марічка з друзями пішла селом колядки співати – Христа славословити. Вона й Іванка із собою кликала, та він тільки злісно відмахнувся: куди, мовляв, мені, німому, іти.

Сидить Іванко, дивиться у вікно, слухає, як інші діти радісно різдвяні пісні співають, і прикро йому, злі сльози по щоках розмазує... Тут мама з кухні визирнула. Подивилася на сина, підійшла нечутно, обійняла, у кудлату маківку поцілувала:

– Не сумуй, синку, усе добре буде. Господь обов'язково тобі допоможе, ти тільки вір і молися. І ще в серце своє заглянь – чи не оселився там гріх, адже саме він не дає молитві до Бога піднятися.

Пішла мама, а Іванко замислився: то чому залишаються молитви його без відповіді – гріх заважає. А який гріх? Відомо який – образа й агресивність. Соромно стало Іванкові, вирішив він своє серце очистити.

Тут і батько з лісу повернувся – ялинку привіз, Марічка прибігла, цілу торбу гостинців принесла (за співи люди надарували) і відразу до брата – простягає йому пряник і червонощоке яблуко, усміхається... І Іванко їй усміхнувся, обійняв, головою киває, дякую, мовляв. А Марічка щебече, розповідає:

– Мамо, тату, ми коли у Василянки в хаті співали, Христа величали, побачила я, що їй батьки з міста дивовижний подарунок привезли: коробка велика, наче печера зроблена, а в ній фігурки маленькі – овечки, корівка, конячка, пастушки, волхви, Йосип, Марія, а посередині – Немовля Ісусик в яселках лежить. Усе точнісінько, як ви нам читали! От би й нам таке...

– Та де вже нам, дочко, – відповіла мама, – це, мабуть, купу грошей коштує. А де їх узяти?

Засмутилася Марічка, зітхнула та й пішла спати.

Шкода стало Іванкові сестричку – нечасто її подарунками балували.

Коли всі вляглися, одягнувся він, узяв лопату й пішов до річки, на берег, де влітку люди глину на горщики й миски брали. Тверда мерзла земля, важка лопата, довкола темно, страшно...

Однак набрав Іванко глини. Приніс додому, теплою водою замісив і почав фігурки ліпити. Ліпить і уявляє, як сестра зрадіє, коли вранці прокинеться. Пізно вночі закінчив свою роботу. Подивився – добре вийшло. І овечки, і пастушки, і Немовля Ісусик у яселках... Одна біда – розфарбувати нічим! Став Іванко навколішки і почав Богу молитися. Але не про себе просив, а щоб Господь порадувати сестричку дозволив – дав чим фігурки розфарбувати.

Молився він, молився, так і заснув. І сниться йому чудовий сон. Наче зійшли з неба три ангели. «Господь почув твою молитву, – говорять, – ми прийшли тобі допомогти». Дістають фарби, пензлики – і нумо розфарбовувати! Закінчили – усміхнулися Іванкові: «Ну от і все. Зі святом тебе!» І зникли.

А на ранок прокинулася Марічка першою, дивиться – очам своїм не вірить: біля ялинки, на маленькому столику, печера, а в ній овечки, корівка, конячка, пастушки, волхви, Йосип, Марія та Немовля Ісусик у яселках. Точнісінько як у Василянки, навіть краще!

– Мамо, тату, – смикає батьків, – дякую за подарунок!

А ті презирнулися між собою, нічого не розуміють: звідки краса така взялася?!

Від шуму й Іванко прокинувся. Підійшов, дивиться, а фігурки його яскраво розфарбовані. І так уміло, так гарно! Згадав він свій сон дивовижний, та як закричить на весь голос:

– Не обманув мене Господь, звершив диво!

Усміхаються батьки, на сина дивляться: і справді диво!

– Оце й уся розповідь, любі мої, – усміхнулася мама. – Давно це було. Багато води витекло відтоді. Печера в переїздах розбилася, а фігурки – ось!

ХТО ПРИДУМАВ ВІНОК АДВЕНТУ?

Табеа Классен

Ти теж радієш Різдву і нетерпляче чекаєш на нього? За всіх часів у передріздвяні дні дітям нелегко давалося це очікування. Таке спостерігав і Йоганн Хінріх Віхерн, богослов і глибоко віруюча людина. І він вирішив допомогти дітям.

Віхерн народився 21 квітня 1808 року в німецькому Гамбурзі у бідній християнській родині. Після смерті батька п'ятнадцятирічний підліток, старший із сімох дітей, був змушений разом з матір'ю піклуватися про сім'ю. Цей досвід вплинув на все подальше життя Йоганна. Він зрозумів, що бідність і відсутність освіти мають дуже погані наслідки для дітей, тому захотів якимось змінити цю ситуацію.

Подорослішавши, юнак вступив до університету вивчати біблійні науки. Після закінчення навчання Йоганн заснував у 1833 році в Гамбурзі школу-притулок для бідних і безпритульних дітей, яку в народі називали «Das Rauhe Haus» (читай: дас рауе хаус, «суворий будинок»). Усупереч цій назві діти виховувалися тут у доброзичливій атмосфері та здобували освіту. Дівчатка вчилися виконувати хатні справи, а хлопчики набували ремісничих навичок у таких галузях, як шевська справа та столярні роботи.

Кожен ранок у притулку починався з короткого служіння, де дітям проповідували Слово Боже. А в грудні вихованці постійно запитували Йоганна, коли ж нарешті настане Різдво – свято народження Ісуса Христа. І тоді він вирішив допомогти дітям подолати цей час очікування. Він узяв колесо від воза, прикріпив до нього чотири білі свічки як знак чотирьох неділь адвенту, а між ними вставив двадцять маленьких червоних свічок для позначення буденних днів між неділями. Потім їх по черзі запалювали. Так з'явився вінок адвенту. І сьогодні вінок, прикрашений свічками та хвойними галузками, є символом очікування народження Христа.

Йоганн Хінріх Віхерн вважав дуже важливою дієву любов до ближнього, приклад якої показав нам Ісус. І ми можемо повчитися в богослова.

Бог у житті видатних людей:

Беар Ґрілз

Людмила Редькіна

Привіт! Я переконаний, що ти любила грати в різні ігри, лазити по деревах або розважатися на дитячих майданчиках. Так, я теж дуже люблю рух, тож поставив світовий рекорд і потрапив до Книги рекордів Гіннеса як перший британець, який підкорив вершину гори Ама-Даблам. Її ніхто до мене не міг підкорити!

Мене завжди тягнуло на пригоди. Тобі знайоме це відчуття? Ось і я завжди хотів – як це називається по-сучасному, – екшену. Я повсякчас прагнув бути першим і побувати в найекстремальніших походах, найтемніших місцях, на найвищих горах і в найглибших ущелинах.

Мене звать Беар Ґрілз. Моя жага до пригод завдала батькам багато клопоту, а мені іноді ускладнювала життя 😊. Уявляєш, уже в 11 років я навчився стрибати з парашутом?

А які твої захоплення? Запиши три найулюбленіші.

1. _____
2. _____
3. _____

Трохи пізніше я підкорив Еверест. Ти знаєш, де розташована ця вершина? Запиши, у якій країні вона є та як називається цей гірський хребет.

_____
_____

У тебе було таке, що дуже хочеться, щоб на тебе звернули увагу батьки, однокласники, друзі? Ось мені часто не вистачало уваги тата, бо він багато працював. Одного разу я навіть сильно вкусив хлопчика лише для того, щоб батька викликали до школи. Мені досі соромно за цей учинок... Ех, скільки ж клопоту я завдав мамі...

Я завжди був упевнений у собі! Усі мене поважали і я пишався собою – хіба може в мене щось не вийти?

Але одного разу трапилося лихо. Коли я служив в армії, мій парашут відкрився лише наполовину і я на великій швидкості полетів донизу... Я дуже сильно вдарився об землю і втратив свідомість.

Коли ж прийшов до тями, мені повідомили, що після такої травми це просто диво, що я відчуваю свої ноги та руки. Проте під час огляду лікар сказав мені:

– Беаре, тобі навряд чи вдасться повноцінно ходити.

«Як це? – нажахано подумав тоді. – Я буду назавжди прикутий до інвалідного візка?! У мене ще стільки планів, бажань, мрій... Я ще хочу сім'ю, ходити з друзями в походи...»

Але, набравшись духу, я відповів:

– Навіть якщо це й так, у мене ніхто не відбере надію на Бога. Він мене врятував!

Через 12 місяців я нарешті повернувся до своїх подорожей і пригод. Але не до колишнього життя. Тоді в лікарні я усвідомив: ще трохи – і назавжди залишився б прикутим до ліжка. Я точно знав, що мене врятував Бог. Я чув про Нього ще змалечку.

Я зрозумів, що найкрутіша пригода – це вірити в Ісуса, Який може ВСЕ! І якщо Христос урятував мене і змінив моє життя, простив усі мої гріхи, то Він дійсно дуже мене любить! Тому Бог – мій справжній друг, і стосунки з Ним надзвичайно для мене цінні.

З ПОШТИ «СТЕЖИНКИ»

Привіт «СТЕЖИНКО»!

Я дуже рада була, коли побачила свої малюнки на сторінках цього чудового журналу. І вирішила намалювати ще один, про народження Ісуса Христа. Моя молодша сестричка теж вирішила написати листа та надіслати малюнок!

Всіх вітаю з Різдвом!

*З любов'ю
Каріна, 13 років*

**Мельницька Каріна,
13 років, с. Красне**

СТЕЖИНКА 6/2024

**Мельницька Ярослава,
8 років, с. Красне**

Дорога «СТЕЖИНКО»!
Мені дуже подобається твій журнал та розповіді в ньому. А ще я люблю дивитися малюнки, які намалювали твої друзі!

Мій улюблений вірш із Біблії:

**«Бо так Бог полюбив світ, що дав Свого
Єдинородного Сина, щоб кожний,
хто вірить у Нього, не загинув,
але мав життя вічне».**

Івана 3:16

Вірш мені подобається тому, що Бог нас сильно любить і віддав Сина Свого, щоб ми були спасенні. Я тобі намалювала малюнок про Різдво.

*З любов'ю
Ярослава, 8 років*

Християнський журнал
для дітей молодшого та середнього
шкільного віку

Виходить шість разів на рік.

Видається на добровільні пожертвування.

Тираж 25000 прим.

Засновник
РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»

Головний редактор: Вальдемар Цорн

Відповідальна редакторка: Ганна Назаренко
Редаколегія: Олена Хеттлер, Ельвіра Цорн,
Ганна Мікусевич, Олена Зенченко, Людмила Редькіна
(переклад творчих завдань з російської)

Журнал зареєстровано в Міністерстві юстиції України.
Свідоцтво про державну реєстрацію:
серія КВ, № 23368-13208ПР від 24.05.2018.

Підписний індекс 06597

Адреса редакції в Україні:

РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"», вул. Хорольська, 30, м. Київ,
Україна, 02090.

Телефон: (44) 296-86-39; факс: (44) 296-87-73;
e-mail: info@sns.org.ua

Адреса редакції в Німеччині:

LICHT IM OSTEN, Postfach 1340, 70809 Korntal, GERMANY.

Телефон: +49 711 839908-23; факс: +49 711 839908-4;
e-mail: tropinka@lio.org
Instagram: tropinka_de

Адреса представництва у США:

USA, LIGHT IN THE EAST, P.O. Box 185, Orangevale, CA 95662

Tel.: +1 (916) 223-1191, e-mail: liteusa@lio.org

**Оформити передплату на журнал, надсилати листи
й матеріали можна за будь-якою з наведених адрес.**

Пожертвування можна надсилати на адресу:

РО «УМТ "СВІТЛО НА СХОДІ"»,
р/р UA383052990000026006000117462
АТ КБ «Приватбанк» м. Києва,
Код ЄДРПОУ / ІНН: 14300272.

У призначенні платежу зазначити:

«Пожертвування на журнал "Стежинка"», ПІБ, адресу
й номер телефону отримувача журналу.

Пожертвування із західних країн можна надсилати
чеками на адресу редакції в Німеччині або переказами
на банківський рахунок:

IBAN DE07604500500009916425
SWIFT/BIC SOLADES1LGB
Kreissparkasse Ludwigsburg

Номер підписано до друку 24.09.2024.

Надруковано ТОВ «Новий друк»,
вул. Магнітогорська, 1, м. Київ, Україна, 02660.

Обкладинка. *Лл. Катерина Правдохіна*

Комп'ютерна верстка: *Ганна Мікусевич*

*Цитати Священного Писання наведено з Біблії
в перекладі Р. Турконяка.*

© «СВІТЛО НА СХОДІ», 2024.
ISSN 2194-3796

YouTube **stezhynka**

www.sns.org.ua Instagram **stezhynka_ua**

stezh.com

Доброго дня! Як у вас справи?

З Різдвом Христовим та Новим роком!

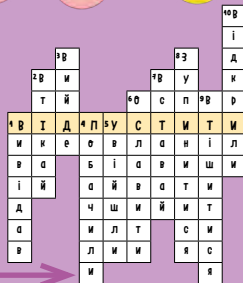
Дякую вам за журнали, книжки, листи та подарунки. Нехай благословить вас Господь! Нехай Бог нам подарує якнайшвидшу перемогу!

Бажаю вам надії, миру, радості та любові у ваших родинях.

*З повагою
читач Сімеон*

Стор. 6.

Стор. 7.

Стор. 11. Імена з Біблії:

1. Ісаак. 2. Каяфа. 3. Авраам. 4. Марта.
5. Аарон. 6. Натан. 7. Нааман. 8. Нахор.
9. Ревека. 10. Адам. 11. Марія.

Одного разу у Вифлеємі:

Стор. 14. 1. «Взявши порох з землі, створив Господь Бог людину» (Бут. 2:7). 2. Едем.

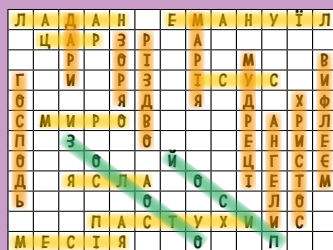
3. Обробляти й доглядати сад.
4. Дерево пізнання добра і зла.
5. Адам. 6. З ребра. 7.
8. «Блаженна людина, якій Господь не зарахує гріха!» (Рим. 4:8).

Стор. 15. Волосся на вашій голові; хто має вуха; твоє чоло; відкрий очі;
твої **повіки**; у твою праву **щюку**; обв'язи ними свою **шию**; оманливі **уста**;
утримує свій **язик**; з ваших **уст**.

Стор. 20. Тварини в Біблії:

Коршак, буйвол, козеня,
баклан, лебідь, олень.

На фермі:

Відповіді:

Мемо-гра ІСУС НАРОДИВСЯ!

Олена Хеттлер

Відріж сторінку обкладинки по лінії, наклади на неї чистий аркуш. Приклади все разом до шибки, щоб малюнки просвічували, і скопійуй їх, обводячи контури простим олівцем.

Наклей сторінку та змальований аркуш на щільний папір одного кольору. Виріж усі картки, їх буде 40. Скопійовані малюнки розфарбуй за зразком оригіналу. Ти можеш зробити це відразу, а можеш – і по одному на день, коли гратимеш у **МЕМО** з друзями, – до самого Різдва!

Усі картки можна також надрукувати тут:
<https://t.ly/ASvMh>

Як грати

У грі можуть брати участь два і більше гравців. Усі картки перевернути малюнком донизу й розкласти рядами. Перший гравець відкриває будь-які дві картки. Якщо вони однакові, гравець забирає їх собі й відкриває ще дві. Якщо картки різні, їх кладуть назад зображенням донизу, і хід переходить до наступного гравця. Перемагає той, у кого виявиться найбільше парних карток.

Мемо – від англійської «memory» = пам'ять.

